

Si fos per Vox

«En les properes eleccions, VOX tindrà la millor campanya de la història. Un judici televisat on poder (sobre)actuar cada dia, en prime time»

Ningú sap exactament si VOX ha arribat a les institucions d'Espanya per quedar-s'hi. Que hi hagi exemples d'ultradreta als Parlaments de mitja Europa tampoc no garanteix res, encara que ens en doni pistes. VOX és la ultradreta i, en realitat, si atenem al criteri d'un sistema democràtic adult i madur, té tot el sentit que hi hagi una formació així amb representació pública. Entre altres coses perquè sí, hi ha ciutadans ultres, autoritaris i retrògrades entre nosaltres.

Una de les coses que han passat en les últimes hores mentre tots plegats ens preguntàvem com s'ho havia fet VOX per protagonitzar aquesta espectacular entrada parlamentària a Andalusia era argumentar que no n'hi ha tants, de feixistes. Que no es pot anomenar ultradretans els 400.000 votants andalusos que els han donat suport. I pot ser veritat, però en realitat això no té massa importància. El cas és que han decidit confiar el seu vot a un partit que, entre altres coses, té com a prioritats: l'eliminació de les institucions històriques de Catalunya, el País Basc o Galícia; la degradació del català, el basc i el galleg a llengua de segona; la il·legalització de partits o institucions catalanistes; la suspensió de la sanitat universal perquè no se n'afavoreixin els immigrants; la derogació de l'espai Schengen; la destrucció de les polítiques de gènere; l'ampliació de dies de baixa per maternitat (però no per paternitat); la rebaixa fulminant d'impostos als més rics; la instauració de la cadena perpètua; la promoció de l'ús de la força a l'hora de defensar la propietat privada o l'ampliació de l'exèrcit. I aquest projecte polític, que ens retorna enrere més d'un segle, l'han aconseguit fer atractiu per a un de cada deu andalusos.

Els números ens diran, amb el temps, quin és el perfil aproximat d'aquestes persones, però ja en tenim algunes pistes. Per exemple, l'excel·lent treball que va fer Raül Sánchez per *Eldiario.es* (https://www.eldiario.es/andalucia/Vox-municipios-elecciones-andalucia-derecha-pp-ciudadanos_0_842366195.html), on assenyalava que el graner de vots de VOX era, sobretot, zones urbanes, grans ciutats i particularment, en zones fortes del PP, com determinades poblacions d'Almeria, que no sempre coincidien amb alts nivells d'immigració.

Els grans factors que exciten i expliquen el vot d'ultradreta europeu i mundial no són suficients per raonar l'ascens de VOX. No només la pressió migratòria, o la devastació de la classe mitjana, o la pèrdua dels valors dits tradicionals o la degradació dels partits polítics són factors clau. Tots sabem que la gran campanya electoral de VOX ha estat la seva bel·ligerància contra el procés.

VOX ha fet de l'empresonament del Govern de Catalunya el seu principal spot publicitari (gratuït). I aquí hi ha jugat tothom. I tothom és responsable d'haver permès que les idees que defensa la ultradreta puguin entendre's com a respectables. El poder polític i el judicial han donat cobertura a un marc on la gran majoria dels mitjans espanyols han xipollejat sense problemes i que entén que la unitat territorial d'Espanya és el valor més alt que s'ha de protegir. I els mitjans per fer-ho no importen gaire. Encara que passin per saltar-se drets fonamentals, personals o col·lectius.

VOX va obtenir la seva principal victòria fa gairebé 9 mesos, al mes de març. Llavors, la Fiscalia General de l'Estat va reclamar l'alliberament preventiu del conseller d'Interior Joaquim Forn. VOX s'hi va oposar. I el Tribunal Suprem va fer cas a la ultradreta que avui esglaia tanta gent. El que ha passat a Andalusia no és d'ara. És la cristallització de l'a *por ellos* en la seva última forma. Va ser policial, polític, econòmic, judicial i mediàtic. Ara és electoral.

I encara queda el pitjor. Falten 6 mesos per les eleccions municipals, autonòmiques i europees.

Les que decidiran desenes de milers de llocs de treball i milers de posicions de poder. I en aquest període, VOX tindrà la millor campanya de la història. Un judici televisat on poder (sobre)actuar cada dia, en *prime time*. Tot, a compte de la construcció mental del *a por ellos*, que tots i cadascun dels estaments del poder de l'estat han contribuït a engreixar. La tempesta perfecta ja és aquí. I ja no tenen temps de desarticlar-la.